

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: SSN Andrzej Siuchniński
Sędziowie: SSN Jerzy Grubba
SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

w sprawie skazanego **K. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 października 2017 r.

skargi skazanego na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w związku z przewlekłością postępowania o wydanie
wyroku łącznego, toczącego się przed Sądem Okręgowym w G., Sądem
Apelacyjnym w K. i Sądem Najwyższym

na podstawie art. 12 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i
postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2016 r., poz. 1259 ze
zm.),

postanowił:

- 1. oddalić skargę,**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów postępowania
w sprawie ze skargi.**

UZASADNIENIE

W dniu 13 kwietnia 2017 r. K. M. nadał w urzędzie pocztowym adresowaną do
Sądu Okręgowego w G. skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w związku z przewlekłością postępowania o wydanie

wyroku łącznego, toczącego się przed Sądem Okręgowym w G., Sądem Apelacyjnym w K. i Sądem Najwyższym. Skarga ta wpłynęła do Sądu w G. 20 kwietnia 2017 r. Postanowieniem z 7 czerwca 2017 r. Sąd Apelacyjny w K. przekazał skargę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

K. M. podkreślił w skardze, że w związku z długotrwałością postępowania i błędem, jakiego dopuściły się sądy co do zaliczenia okresów pozbawienia wolności na poczet orzeczonej kary łącznej, odbył w efekcie karę łączną w całości i nie mógł ubiegać się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary.

W odpowiedziach na skargę Prezesi Sądu Apelacyjnego w K. i Sądu Okręgowego w G. wnieśli o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest niezasadna. W toku postępowania nie doszło do nieuzasadnionej zwłoki. Obrazuje to relacja z przebiegu postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego, przy czym przedmiotem oceny był bieg postępowania od złożenia wniosku o wydanie wyroku łącznego do wydania ostatecznego orzeczenia w tej sprawie.

Wniosek skazanego K. M. o wydanie wyroku łącznego wpłynął do Sądu Okręgowego w G. 16 lutego 2015 r. Po zgromadzeniu niezbędnych dokumentów 30 kwietnia 2015 r. miała miejsce rozprawa, która wobec potrzeby uzyskania odpisów kolejnych wyroków skazujących została przerwana do 30 czerwca 2015 r. W dniu 6 lipca 2015 r. w Sądzie Okręgowym w G. ogłoszono wyrok łączny, sygn. IV K .../15. Wyrok ten zaskarżony został apelacją obrońcy skazanego, która wpłynęła w dniu 21 sierpnia 2015 r. Została ona rozpoznana przez Sąd Apelacyjny w K. na rozprawie 12 listopada 2015 r., który w sprawie o sygn. II AKa ../15 wydał wyrok zmieniający zaskarżony wyrok łączny.

Od tego wyroku obrońca skazanego wniósł w dniu 23 lutego 2016 r. kasację. Po uzyskaniu 22 marca 2016 r. odpowiedzi prokuratora na kasację, w dniu 5 maja 2016 r. akta sprawy wraz z kasacją przesłano do Sądu Najwyższego. Kasacja obrońcy K. M. rozpoznana została na rozprawie 12 października 2016 r., sygn. akt IV KK 163/16. Sąd Najwyższy częściowo uwzględnił kasację i uchylił rozstrzygnięcie dotyczące zaliczenia na poczet kary łącznej okresów, w których skazany odbywał karę pozbawienia wolności. W tym zakresie sprawa przekazana

została Sądowi Apelacyjnemu w K. do ponownego rozpoznania. W dniu 23 lutego 2017 r. akta sprawy zostały przekazane z Sądu Najwyższego do Sądu w K., zaś 13 kwietnia 2017 r. zapadł w tym Sądzie wyrok, którym zmieniono wcześniejsze orzeczenie co do zaliczenia okresów, w których skazany odbywał karę pozbawienia wolności, na poczet kary łącznej. W tym dniu postępowanie o wydanie wyroku łącznego zostało zakończone. W tym samym dniu skazany złożył rozpoznawaną skargę, spełniając warunek z art. 5 ust. 1 cytowanej na wstępie ustawy.

Analiza poszczególnych etapów postępowania w tej sprawie prowadzi do wniosku, że toczyło się ono bez zbędnej zwłoki. Wziąć przy tym należy pod uwagę szereg czynności, które musiały być dokonane przez poszczególne sądy. Były to zwracanie się o akta i odpisy dokumentów procesowych, opinie z zakładu karnego, czynności związane z doręczeniami, sporządzaniem uzasadnień etc. Biorąc pod uwagę przytoczone wcześniej daty rozpraw i wydawanych orzeczeń oraz przeciętny bieg terminów w podobnych sprawach zarówno w sądach okręgowych, apelacyjnych, jak i w Sądzie Najwyższym uznać trzeba, że brak podstaw do uznania, że którykolwiek z zaangażowanych w sprawę sądów działał opieszale czy przewlekłe. Długotrwałość postępowania związana była z wykorzystanymi możliwościami zaskarżenia orzeczeń. Wadliwe zaliczenie, które stało się podstawą uwzględnienia kasacji w tej sprawie przyczyniło się wprawdzie do wydłużenia biegu postępowania, ale nie można go uznać za nieuzasadnioną zwłokę w rozumieniu ustawy. Nie można też z tego powodu uwzględnić skargi skazanego. Podstawą uwzględnienia skargi może być bowiem jedynie ustalenie bądź bezczynności w sprawie, bądź działania przewlekłego, kiedy to bez przyczyny czynności podejmowane są z częstotliwością, która nie może być uzasadniona okolicznościami sprawy lub innymi obiektywnymi przesłankami. Postępowanie w przedmiotowej sprawie toczyło się tymczasem w prawidłowym tempie, czynności podejmowano niezwłocznie, a terminy rozpraw wyznaczane były z uwzględnieniem normalnego ruchu spraw w sądach.

Z powyższych względów skarga skazanego nie mogła zostać uwzględniona.